

העליבה את היצאניות

יגים של 30 מכוניות

עקב עזרא (23), ומשוטט ברחוב ירון של היצאניות לעבוד בשקט אחד. הן עובדות. הוא אומר.

היצאניות שושנה בת ה-21, אם לילד, העובדת במשמרת יום ברחוב אידלסון. אנחנו מצפצפות על כל השכנים, היא אומרת, מצדי הם יכולים לנשק לנו, היא מדגישה.

את היצאניות בטרמפים. בקיצור, היצאניות הפכו חלק קבוע של הנוף במקום. היחידים שלא התרגלו לחלק זה של הנוף הם דיירי הסביבה. שנים על גבי שנים הם אינם מתיאשים, מתלוננים ומזעיקים את המשטרה, אולי ימצא סוף-סוף אמצעי לטהר את הרחוב מהנערות השורצות בו.

זירת הקרב

רחוב הירדן, המוביל אל רחוב אידלסון, בלילה. למטה באמצע נראה אותו מקום כפי שצולם ביום. זהו האיזור במרכזה של תל-אביב המשמש

מקום פעילות מרכזי של יצאניות, המקבלות את לקוחותיהן בחצרות הבתים ובחדרי-המדרגות. אחרים, המוכנים להשקיע יותר, מובלים לבתי-מלון קטנים שבסביבת-הים ובסביבה הקרובה למקום.

שאלך מפה. לכאן באים הקליינטים. **★ ★ ★** "השכנים עשו את זה!" **צילום** משמרת-הלילה ברחוב אידלסון היא יפה ליי (20). יפה הגיעה לזנות

דירה גורמלית בשום מקום אחר בעיר. ואומנם, כיום זהו רובע המגורים הזול ביותר בתל-אביב. ניתן לקנות דירה של 2 חדרים ברחוב אידלסון או רחוב הירדן במחיר של 12 אלף ל"י. אתם יכולים להגיד לכל השכנים ש-

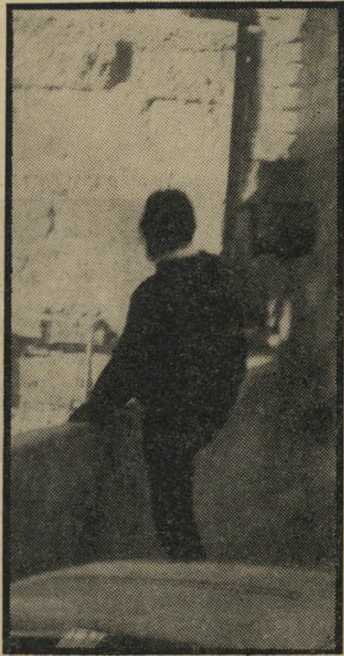
אומרת דבורה, אשתו של סמל משטרה המתגוררת באזור: "בושה לגור ברחוב הזה. כשבתי הקטנה מספרת בבית-ספר היכן היא גרה, צוחקים עליה. הונגות עוסי-קת במלאכתן בחדרי-המדרגות ובחצרות שלנו ואף אחד לא מפריע להן. הן אפילו

נגד רחוב אידלסון

אחרי שנאנסה בגיל 15 ע"י אביה החורג. לפני כשנתיים נעשה ניסיון להחזירה למוטב והיא החלה לעבוד כמלצרית במסעדה פנינת המזרח שממול קולנוע חן. אבל, כדבריה: "נכנסתי להריון. שם שילמו לי 170 ל"י לחודש. הייתי צריכה כסף, אז חזרתי לר-חוב. אני לא מבינה מה זה מפריע לשכ-נים? המכוניות שעוברות כאן מפריעות יותר. אנחנו לא עושות שום כללוך ושום רעש. עובדות בשקט וחאלס." השכנים לא מרגיזים כל-כך את היצאניות (המשך בעמוד 20)

ינשקו לנו... — אומרת שושנה בת ה-21, אם לילד שנולד עם מום בלב, העובדת כיצאנית-יום ברחוב אידלסון. לי חברותיה היו טענות ענייניות יותר כנגד טענות השכנים. סיפרה שרה יחזקאל (20): "עבדתי בבית-חרושת לכוסות בחיפה. ערס אחד הבטיח לי להתחתן איתי והתחלתי לעבוד בשבילו בזנות. קוראים אותו עמואל קורקוס. עכשיו ברחתי ממנו. קניתי לי חנות מצלמות ב-20 אלף ל"י. אני בעצמי עובדת כאן ויש לי ערס חייל. כל יום אני עושה כאן איוה 200 או 250 ל"י. אז למה

מדליקות את האור-שיהיה יותר שמח. לפע-מים אני צועקת על הלקוחות שלהן, אבל שום דבר לא משפיע." טוענת דבורה שחץ בת ה-41: "אין כאן חצר בלי זונה. אשה הגונה לא יכולה לעבור ברחוב הזה לאחר רדת החשיכה. הילדים מושכים אותנו לחצר לראות איך שהן עובדות. הילדים עדים לכל מה שנעשה כאן. הם כבר מומחים לתעריפים ולשיטות העבודה. איננו יכולים לעקור מפה למקו-מות מגורים אחרים. בשביל הכסף שאקבל עכשיו בעד הדירה שלי לא אוכל לקנות

ד לבית-נמוש - מדלג מעל למכשול - ואילו שרה, לבושה במעיל, ממתינה ללקוח הבא